

OP NAAR HET DEBAT

Opeens had ik geen deadline meer. Op 29 oktober heb ik 56.762 handtekeningen ingeleverd bij de commissie voor de Verzoekschriften en Burgerinitiatieven van de Tweede Kamer. Zes jaar heb ik erover gedaan om al die handtekeningen op de juiste manier te verzamelen. Ik heb goed nieuws: de handtekeningen zijn goedgekeurd. Als dit onderwerp de afgelopen twee jaar niet aan de orde is geweest in de Tweede Kamer, komt er een debat. Een grote hobbel is genomen om fibromyalgie erkend te krijgen!

Ik heb er geen invloed meer op. Maar o, wat was het heftig. Ik heb de nacht na de overhandiging van de handtekeningen niet geslapen. Mijn spieren hielden niet meer op met trillen. Nu pas dringt het tot me door wat een traject dit is geweest. Meer dan 340.000 mensen in Nederland – het werkelijke aantal ligt waarschijnlijk veel hoger – mogen nu hopen dat er echt naar hen wordt geluisterd. Dat er niet langer wordt gezegd dat fibromyalgie tussen je oren zit.

Fibromyalgie bestaat en mensen met deze aandoening hebben recht op meer onderzoek naar de oorzaak en vooral verdienen zij een eerlijke behandeling. Niet alleen van specialisten maar ook van instanties als gemeenten, die de Wet maatschappelijke ondersteuning uitvoeren, en het UWV. We willen uit die vicieuze cirkel van financiële zorgen door dure, niet vergoede behandelingen, die nog erger worden door niet meer fulltime te kunnen werken. Van de mensen met fibromyalgie die de vragenlijst op mijn website invulden, is nog maar ongeveer 15% onder behandeling bij een arts. Erkenning kan er onder andere voor zorgen dat fysiotherapie voor ons in het basispakket van de zorgverzekeraar komt. Er wordt nog zoveel meer mogelijk. Het deed me goed dat de commissie zo betrokken was. Chris van Dam bijvoorbeeld zei dat mensen zoals ik de reden zijn dat hij lid is van deze commissie. Leonie Sazias en anderen noemden mij dapper. Dat is niet allemaal minder belangrijk dan de grote stap die we gezet hebben.

Nu begint het allemaal pas echt!

NATALIE KRAMER - ERKEN FIBROMYALGIE
VOLG DE VOORTGANG OP
WWW.ERKENFIBROMYALGIE.NL.

MONDKAPJESPLICHT, VOOR MIJ NIET?

Wie vanwege een zichtbare of onzichtbare beperking niet in staat is om een mondkapje te dragen, moet bij de politie, boa's en personeel van een winkel, bus of trein zelf aannemelijk maken dat voor hen deze uitzondering geldt. Dat kan je doen door:

- Een briefje van je (huis)arts, behandelaar of zorgorganisatie te laten zien. Let op: het gaat niet om een officiële medische verklaring van de huisarts. Die mag een arts niet over zijn patiënt afgeven.
- Een verklaring te laten zien van jouw begeleider of naaste waarom jij geen mondkapje kan dragen (met naam en telefoonnummer zodat deze persoon kan worden gebeld).
- Je hulpmiddel.
- Je medicijnen te laten zien.
- Of iets anders laten zien waaruit blijkt dat je geen mondkapje kan dragen.

Deze informatie is te vinden op de site van de Rijksoverheid. Daar staan ook de regels op wat betreft het dragen van een spatscherm (faceshield). "Als u vanwege uw beperking of ziekte geen mondkapje kan dragen, maar wel een faceshield, dan mag u daar wel voor kiezen. Met een faceshield kunt u vaak rekenen op begrip bij handhavers. Als u een faceshield draagt zullen handhavers u in de meeste gevallen niet eens meer vragen om aanvullend bewijs, omdat u met het dragen van een faceshield laat zien dat u uw eigen gezondheid en die van anderen in het oog wil houden." Kijk op Rijksoverheid.nl.